

[Landbrugsministeren.]

det var jeg ikke dér; men jeg kan sige, at højskolens repræsentanter til mig i skriftlig form har afleveret, hvad de fremførte for udvalget, og deraf fremgår det da i hvert fald ikke, at det forholdt sig, som det ærede medlem hr. Harald Nielsen her har udtalt. Man kan have sagt andre ting, det tør jeg ikke sige noget om.

Medens jeg nu er ved sagkundskaben, er der andre talere her i dag, der har fortalt det høje ting, hvor mange sagkyndige der står bag mig. Det behøver jeg i og for sig ikke at gentage. Mit oprindelige forslag var tiltrådt af landbruget, man ville ikke sætte sig imod det, indvendingerne imod det var ganske små. I det hele taget var det tiltrådt af repræsentanter for landboforeninger og husmandsforeninger og de forskellige kandidatorganisationer hele landet over, i mange tilfælde af repræsentanter både fra Jylland og øvrige dele af provinsen. Det var absolut ikke noget københavnsk præget og absolut ikke noget ensidigt og absolut ikke udtryk for højskolens opfattelse alene, som man så ofte fremhæver det. Det var et meget bredt udsnit, som gav tilslutning til forslaget. Jeg kunne fristes til at udtale det ønske, at denne brede almindelige tilslutning, som jeg havde fået dér, og jeg synes med rette vi kan kalde det fra sagkundskaben, ville smitte over på de høje ting, så det også vendte sig til en almindelig tilslutning her.

Det ærede medlem hr. H. C. Toft sagde, at der for mit tidligere forslag var flertal såvel i udvalget som i folketinget. Det sidste er i hvert fald ikke konstateret. Jeg ved ikke, hvordan det ærede medlem hr. H. C. Toft bærer sig ad med at få fastslået, at der er flertal i folketinget om en sag, uden at der har været afstemning om den; men det kan jo være, det ærede medlem kender de enkelte medlemmers samvittighed, som er udslagsgivende for deres stemmeafgivning, bedre end jeg gør. I så fald må jeg bøje mig for hans argumentation; i modsat fald har jeg lov til at tvivle. Der er imidlertid én ting, der ikke er tvivl om, og det er, at der i det udvalg, som behandlede sagen, ikke var flertal for noget andet. Man ville i hvert fald ikke lade det komme til udtryk. Jeg har i 2 folketingsår

fremført over for udvalget og sagt her i salen, hvad mit standpunkt var og begrundet det, så godt jeg nu engang kan, og samtidig har jeg sagt til udvalget, at hvis man kunne finde frem til en anden løsning, var jeg parat til at bøje mig for den. Det tilbud har man haft 2 gange, i 2 sæsoner, om jeg må bruge det udtryk, og man har i hvert fald ikke benyttet sig af det. Jeg tør ikke sige, om man ikke har kunnet, ikke har villet, eller hvad årsagen er. Det er ikke mig, der leder udvalgets arbejde, og jeg deltager heller ikke deri, undtagen når jeg tilkaldes. Derfor ved jeg det ikke, og jeg vil sige, at det er jo ikke nok, man er imod noget. Ja, derved kan man hindre en udvikling, en udbygning, men man må også være for noget, og her i tinget er det en gylden regel, at der må være flertal for noget, inden det kan føres ud i livet.

Jeg tror ærlig talt, at det, det ærede medlem hr. Iver Poulsen sagde om dyrlægepraksis, og som skulle tale for at flytte ud — jeg vil også gerne sige det mildt; jeg syntes, jeg kunne høre det på det ærede medlems tonefald — var en udtalelse, der smuttede med. Vi kan købe en dyrlægepraksis hvor som helst i landet og stille den til rådighed for dyrlægestuderende ved landbohøjskolen; det kan vi gøre lige så godt her, som man kan gøre det i Odense eller Århus.

Jeg vil gerne advare imod at tro på, at det er rigtigt, hvad det ærede medlem siger, at man kan gennemføre væsentlige reduktioner ved en udflytning. Jeg indrømmer blankt, at der i de overslag, man havde foretaget, var tale om reduktioner, men det var ikke den samme landbohøjskole, som var planlagt herinde. Jeg havde ikke detailprojekteringen dertil, det er rigtigt, men alt det, der var tale om i retning af planer i Hillerød, Odense eller Århus, var løst udarbejdede overslag, og de, der stod for dem, ville i intet tilfælde være gået 100 pct. ind for dem. Det eneste virkelige stærkt udbyggede projekt, som var nøje undersøgt også i økonomisk henseende, var det forslag, jeg fremsatte allerførst, og her lå udgifterne på omkring 80-85 mill. kr. Det var virkelig undersøgt også i detaljer, men det har ingen af de andre planer været og kunne ikke være det. Jeg advarer derfor mod at